

Nelečime chorobu. Lečime Človeka.

Hélené

Ty nevíš to co já
Já nevím to co ty
čas snění
v široširém nekonečnu
nevědomí
a prostor tak malý
Jak je to možno
choulit se v omezení
co ti sudičky daly
a usmívat se tak sladce
raní prvotní
a neosobní skořábce
co rodí se
a vzniká
No jo..! Něco bliká
A ty jsi zvědavá
Na maminku
tátu
Cez břicho nevidíš
Však vnímáš

tím co dali jsme
do vínku
Ať št'astná jsi
a krůčky vedou
k síle
Přítul se k mamince
stojí stepile
vždyť tolik, tolik
se už naplakala
čti v jejím smíchu
že ti srdíčko své dala
a tak moc
a tak moc miluje tě
Ochrání tě
V tomhle bizarním i hloupém světě
A Tvá je, jenom tvá,
A ty její
Babičky se smějí
až je vrásky zdobí
A ne že budeš zlobit !

A koukej,
co to žblunká ?
Máma koupe,
Voděnka tě hřeje
tak za nosík
se potahej
Jo a taky ručky
Víš, co jsou to sučky ?
Jsou to zvířátka
běhají a hrají se
A moc, mockrát
si dají po nose
A nezlobí se na sebe
Přesto
Dávej dost pozor,
les není město
Divé vlčice jsou věrné komukoli
kdo jim
život zachrání
Když se prodíraly lesem

... A zjistili už,
že láska není na hraní ..

Jeden vlásek jako klásek
Druhý jako psí ocásek
Učešeme
ostříháme
pohladíme
Pusu dáme
Chloupky pěkně rozčešeme
Ať jsi pěkná
Dítě Země

Ty má kouzelnice
Víš, že v jedné vesnici
Stojí moje pamětnice ?
A vesnice je velká, velikánská
A tá pamětnice
To je moje vráska .
A víš, co jsou to vrásky,
Moje malá učednice ?
To je jako když má máma
Starost, že jsi pokakaná
A bolí tě břicho ...
No – no.., jenom tíško.. tíše ..
Uvidíme srnku z plyše
A ta ti břicho olíže
a zahojí kopýtkem
A možná spatříme i hlemýždě ! :)
Zakrouží, pohladí,
A jeho sliz
Ti mastí bolest zahladí
A ty se budeš smát
Nemusíš se s mámou nikdy bát

Copak se nám to dneska stalo?

Slzičky a odutá líčka ...

Hele, hele, písnička je tady ! :)

Zavede nás na daleké hrady

Zámky

Bílé domečky...

Tam bydlí moudrá Laponka

Co každou slzičku promění

V jiskřičku ! :)

A ty pak letí k paní,

Co všechny lidi chrání

A když je něco zlé

A škaredé

Pohladí vlásky

A všechny děti mají hlásky

Co se spojí

A zpívají potají

A dospělí je neslyší

Ale cítí

A pak oni pláčou ... :)

Jů ! Chlebík s máslem !
Voní
Babička ho mísila, pekla,
i solila
A teď slzy roní
Že jsi hladová, když nejíš
Pak je v bříšku
Prázdnó
A to křičí :
Já si chci hrát
S tím uškatým zajíčkem !
Papej chlebík
S krásným, žlutým vajíčkem
Jinak budeš spát ...
Kdo si pak se mnou
Bude hrát ?

Aha, obrázek !

Ne, to je o – bra – zov – ka

Jmenuje se to po – čí – tač

Obrázek je malovaný

A v obrazovce vidíš

Že jiní hrají

Obrázek si namaluješ sama

No v obrazovce

Může usmívat se hezká dáma

Co lže a dělá zle

ale taky pán

co pomáhá lidem

Tak raději maluj

Ty tvý krásný obrázky

Stejně nejvíc

Poteší mne

Že jsou pro mne

Od lásky ! :)

Noční oblohou
Světýlka si vykračují
Jdou tak pomalu
Že se ani nehýbou
Jsou tak daleko ...
Jestlipak v nich umíš přečíst pohádku ?
Pověz mi ji .
A já ti povím,
žeš pravdu měla.
Aha ! Kometa k nám tohle léto
Přiletěla !
A jakej má ocas !
Jako krásná víla
Co jí Sluníčková máma
Políbila
A ten krásný třpyt ..
To se těší,
že tu dneska
může
S Náma být ! :)

Proč je dnes tvářička plná smutku ?

Co se stalo ?

Chci aby tě něco rozesmálo,

Chceš ?

Tak poslouchej :

Máma vařila

a upadla jí lžička.

Přímo do hrníčka.

Máma vařila.

A upadla jí peřina.

A počkej, teď to začíná :

Máma vařila a ...

Co se stalo ...?

Děvčátko se rozesmálo !! :)

Poklad můj .

Maluj hlasem

Co chceš vidět

Na ní

I když únava Ti brání

No, modřina.
Neboj, každý život
Tak začíná !
Když jsem byla malá,
S klukem jsem se prala
A hoooodně
hodně uhodil mne po líčku.
A já neplakala.
Já se jenom smála
A rozplakal se on
Protože měl zlost
Že není šampion.
A teď pěkně dáme pusu
Jako dveře autobusu
A ta modřina ..
No to už jsi větší holka -
Malý hrdina ! :)

Ty moje malé lišátko
Ty má tvářička líbezná ...
za chvíli něco uvidíš.
Bolí .. a bolí .. proč..?
Pláčeš mi na klíně
Srdce mne bolí
Víš; ty teď ka povinně
Zakřičíš z plných plic.
A potom ? Co se stane ?
Koukáš tvýma jezírkama
Do mé unavené tváře
A ptáš se .
Jů vítr zavane
Horečku stiší
Moje dívenka
Za chvíli narostou ti
Krásné, bílé zoubky !
Nejdřív myší,
Pak liščí,
A pak ... ach !
Až mám z toho strach ! :)

Tak tohle je má maskara.
Můžeš si s ní načmárat
Obrázek na papír.
Jé ! Vypadá jako netopýr !
A víš, proč má takové
pěkné velké oči ?
Protože vidí,
že se hráš
a máminu maskaru
pěkně zpět
do ruky ji dáš.

To tu snad mrmle
veliký medvěd,
zdá se mi !
Proč válejí se hračky po zemi ?
A možná přijde,
protože si myslí,
že má tady kamarádku
když vřeští
Až se třese dům !
A medvěd
Ten má zubiska
Do hraček buchne
Bum ! :)
Zachraň malou, plavovlasou
panenku.
Pssst ... Tiše .. !
Nikdy nevíš
jestli tehdy když dlouho křičíš,
nepřivoláš taky myšky
z černé říše ..! :)

Když malujeme písmenka,
prstíky držíme správně .
Ať se někdo kouká, nebo nekouká,
písmenko napíšeme ladně.
Je to malý obrázek.
H je Hanka, Z je Zuzka.
Když jsem byla malá,
měli jsme kalamář.
Ne ten z moře, to je chobotnice.
Kalamář je pohárek,
do nějž pero namáčí svou tvář.
A pak barví na papír.
Bylo to těžké, neboť kvap,
a místo písmen
kouká zo zošitu plno hezkých
inkoustových map.
Ty moje Ala malá, to pak byla podívaná !
Jenomže když chceš vědet psát,
Ačkoli povídám Ti, ty se nesmíš
Ani mračit, ani smát ..
Psaní je tvůj kamarád !... :)

2020